

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เส้นด้ายของความผูกพันยึดมั่นของลูกควรจะตัดขาดจากทุกหนแห่ง เพราะเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน อย่าได้ทำสิ่งใดที่เป็นบาปที่จะประณามชื่อเสียงของสกุลบราห์มิน

คำถาม: ลูกๆ ใดที่พ่อฉันพึงพอใจอย่างมากที่จะได้เห็น? ลูกๆ ใดที่หลอมรวมอยู่ในดวงตาของพ่อ?

คำตอบ: พ่อฉันพึงพอใจที่จะเห็นลูกๆ ผู้ที่พอใจผู้อื่นเพื่อที่จะให้ความสุขและผู้ที่มีความต้องการรับใช้ ลูกๆ ผู้ที่สติปัญญาของพวกเขาคงอยู่ในสำนึกว่าพวกเขาพูดและรับฟังบาปผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ที่คงอยู่หลอมรวมในดวงตาของบาป บาปพูดว่า: พ่อมีความรักอย่างใหญ่หลวงต่อลูกๆ เหล่านั้นผู้ที่ทำงานรับใช้ของพ่อ พ่อจดจำลูกๆ เหล่านั้น

โอมชานติ ลูกๆ ทางจิตที่แสนหวานเข้าใจว่าลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อ ท่านคือพ่อและเป็นผู้เดียวที่สอนลูกในรูปของครู ด้วยเช่นกัน พ่อเดียวกันคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์และเป็นผู้ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มียกเลิกด้วยเช่นกัน ท่านคือผู้เดียวที่นำลูกกลับไปกับท่านด้วย ท่านได้แสดงหนทางที่ง่ายตายอย่างง่ายด้วยเช่นกัน ขณะที่กำลังทำให้ลูกนั้นบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ท่านก็ไม่ปล่อยให้ลูกต้องลำบากตรากตรำ ที่ใดก็ตามที่ลูกไป ไม่ว่าลูกจะไปทางไหน ขณะที่ลูกเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมาเพียงแต่คิดว่าตนเองนั้นเป็นดวงวิญญาณ ถึงอย่างไรลูกนั้นก็คิดว่าตนเองเป็นเช่นนั้น แต่บาปก็ยังคงบอกลูกให้มีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ ละทิ้งสำนึกที่เป็นร่างและกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พวกเราคือดวงวิญญาณและพวกเรานำร่างกายมาใช้เพื่อเล่นบทบาทของเรา หลังจากที่เราเล่นบทบาทของเราในร่างหนึ่งพวกเราก็จากร่างนั้นและรับอีกร่างหนึ่ง บ้างก็มีบทบาทที่จะเล่นถึง 100 ปี บ้างก็มีบทบาทเป็นเวลา 80 ชาติเกิด และบ้างก็เป็นเวลา 2 ปี และบ้างก็มีบทบาทเป็นเวลา 6 เดือน บ้างก็ตายทันทีหลังจากที่เกิดออกมา บ้างก็แม้กระทั่งตายในครรภ์ก่อนที่จะถือกำเนิดออกมา เป็นความแตกต่างเหมือนกับกลางวันและกลางคืนในการกลับมาใช้ชาติเกิดที่นี่และการกลับมาใช้ชาติเกิดในยุคทอง เมื่อมีการเกิดผ่านครรภ์ที่นี่ นั่นก็เรียกว่าเป็นกรงขังของครรภ์ ไม่มีกรงขังของครรภ์ในยุคทอง ที่นั่นไม่มีการทำกรรมที่เป็นบาปใด ไม่มีอาณาจักรของราวันอยู่ที่นั่น พ่ออธิบายทุกสิ่งแก่ลูก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดที่นี่และอธิบายแก่ลูกผ่านร่างนี้ ดวงวิญญาณของร่างนี้ก็กำลังรับฟังด้วยเช่นกัน เป็นพ่อมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้เดียวผู้ที่ไม่มีร่างกายของท่านเองที่พูดความรู้นี้ ท่านนั้นเรียกว่าชีวาเสมอ เช่นที่ท่านอยู่เหนือการกลับมาใช้ชาติเกิด ท่านก็อยู่เหนือการนำรูปและนามมาใช้ด้วยเช่นกัน ท่านได้ชื่อว่าสะดาชีวา (ชีวาที่สม่ำเสมอ) ท่านคือชีวาตลอดไป ท่านไม่มีชื่อทางร่างกาย แม้ว่าท่านเข้ามาในร่างของผู้นี้ ชื่อของร่างของผู้นี้ก็ไม่ได้ใช้กับท่าน ของลูกคือการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัดในขณะที่การสละละทิ้งของพวกเขาไม่มีขีดจำกัด พวกเขานั้นเปลี่ยนชื่อของตนด้วย บาบานั้นก็ได้ให้ชื่อที่ไพเราะหลายชื่อแก่ลูกด้วยเช่นกัน ตามละครลูกๆ มากมายผู้ที่เคยได้รับชื่อนั้นก็ได้จากไปแล้ว พ่อเคยคิดว่า: เมื่อพวกเขาเป็นของพ่อ พวกเขาจะคงอยู่ที่นี่เสมอ พวกเขาจะไม่หย่าขาดจากพ่อไปอย่างไรก็ตามพวกเขาได้จากไป และดังนั้นจะเป็นคุณประโยชน์ใดเล่าในการให้ชื่อใหม่แก่พวกเขา? ชนยาสีบางตนเองก็กลับบ้านและก็จะเริ่มที่จะใช้ชื่อเก่าของเธออีกครั้ง พวกเขานั้นได้กลับบ้าน ไม่ใช่ว่าเป็นเพราะพวกเขานั้นได้มีการสละละทิ้งที่พวกเขานั้นไม่ได้จดจำเพื่อนฝูงญาติมิตรของพวกเขา ฯลฯ บ้างก็เฝ้าแต่จดจำเพื่อนฝูงและญาติมิตรทั้งหมดของตน พวกเขานั้นติดกับในความผูกพันยึดมั่นของตน เส้นด้ายของความผูกพันยึดมั่นของพวกเขาก็ยังคงผูกอยู่ บ้างก็สามารถที่จะตัดสายใยของพวกเขาได้อย่างเร็วมาก อย่างแน่นอนที่สายใยเหล่านั้นต้องแตกสลายไป พ่อได้อธิบายแล้วว่าเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน พ่อเองนั้นนั่งที่นี่และอธิบายสิ่งนี้ บาบานั้นกำลังบอกลูกถึงสิ่งนี้ด้วยเช่นกันในเช้าวันนี้ มีเพลงที่ว่า “จิตใจของฉันทันทีรู้สึกถึงความสุขอย่างยิ่งเมื่อฉันได้พบท่าน” เพราะเหตุใด? เพราะลูกๆ นั้นหลอมรวมในดวงตาของบาป ถึงอย่างไรดวงวิญญาณนั้นก็เปี่ยมแสง พ่อฉันเห็นลูกๆ และก็เป็นสุขอย่างยิ่ง ลูกๆ บางคนนั้นก็ดีมาก พวกเขาดูแลศุนย์ มีบางคนผู้ที่หลังจากที่ได้กลายเป็นบราห์มินก็ข้องแวะในกิเลส พวกเขานั้นไม่เชื่อฟัง พ่อฉันก็พึงพอใจด้วยเช่นกันที่ได้เห็นลูกๆ ที่มีค่าต้องการรับใช้ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า: ผู้นั้นได้เปลี่ยนไปเป็นผู้ที่ได้ประณามชื่อของครอบครัวนี้ พวกเขาประณามชื่อของสกุลบราห์มิน ท่านเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกๆ: อย่าได้อยู่อย่างอยู่อย่างติดกับในรูปและนามของผู้ใด สิ่งนี้รู้ได้ว่าเป็นผู้ที่ประณามชื่อของสกุลอย่างครั้งๆ กลางๆ และแล้วจากครั้งๆ กลางๆ ก็จะกลายเป็นสิ้นสุดด้วยเช่นกัน พวกเขาเองนั้นเขียน: บาบานั้นได้ล้มลงแล้ว ฉันได้ทำให้ใบหน้าของฉันทาเกลียด มายาได้หลอกลวงฉัน พายุมากมายของมายานั้นมา พ่อพูดว่า: การใช้ดาบของตัณหาจะก็หมายถึงการให้ความทุกข์แก่กันและกันด้วย เหตุนี้เองพวกเขานั้นจึงถูกทำให้ถือสัตย์ปฏิญาณ บ้างแม้กระทั่งเขียนจดหมายที่ยาวด้วยเลือดของตน แต่พวกเขาก็ไม่ได้อยู่ที่นั่นในวันนี้อีกต่อไป พ่อพูดว่า: โอ มายา! เธอฉันเต็มไปด้วยพลังอย่างยิ่ง! เธอแม้กระทั่งกลืนลูกๆ ผู้ที่ได้เขียนคำปฏิญาณของเขาด้วยเลือดของตนเอง เช่นที่พ่อฉันเต็มไปด้วยพลัง มายาก็เต็มไปด้วยพลังด้วย ลูกได้รับมรดกของพลังของพ่อถึงครึ่งหนึ่งของวงจร และแล้วมายาก็ทำให้ลูกสูญเสียพลังนั้นถึงครึ่งหนึ่งของวงจร สิ่งนี้ใช้กับบาร์ต เป็นผู้ที่เป็นของศาสนาเทพผู้ที่เปลี่ยนจากมีอำนาจเป็นสิ้นอำนาจ ในเวลานี้เมื่อลูกไปที่วัดของลักษมีและนารายณ์ ลูกก็จะอัศจรรย์ใจว่าลูกได้เป็นของสกุลนั้นอย่างไร เวลานี้ลูกกำลัง

ศึกษาเล่าเรียน ดวงวิญญาณของผู้ที่กำลังศึกษาเล่าเรียนกับบาปด้วยเช่นกัน ก่อนหน้านั้นลูกเคยกัมศีระของลูกในทุกหนแห่งเวลานี้ลูกมีความรู้ ลูกรู้ถึงประวัติชีวิตของ 84 ชาติเกิดของทุกคน แต่ละคนก็เล่นบทบาทของตนเอง พ่อพูดว่า: ลูกๆ คงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ และแล้วลูกก็จะนำสันสการของการคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสที่ไปกับลูก ลูกเข้าใจถึงสิ่งที่ลูกกำลังจะเป็น พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังให้มรดกนี้แก่ลูก ไม่มีใครอื่นสามารถให้สิ่งนี้แก่ลูก ไม่มีมนุษย์แม้เพียงคนเดียวที่รู้ว่าลักษมีและนารายณ์นั้นได้ไปสู่ที่ใด พวกเขาคิดว่าพวกเขานั้นได้กลับไปสู่ที่ที่พวกเขานั้นได้จากมา เวลานี้พ่อพูดว่า: ตัดสินด้วยสติปัญญาของลูก ลูกนั้นเคยศึกษาพระเวทและคัมภีร์ ฯลฯ ในหนทางบคิตี เวลานี้พ่อกำลังให้ความรู้แก่ลูก เวลานี้จึงตัดสิน: หนทางบคิตินั้นถูกต้องหรือว่าพ่อนั้นถูกต้อง? พ่อ รวม นั้นมีศีลธรรมจรรยาในขณะที่ราวันไม่มีศีลธรรมจรรยา ผู้คนก็พูดเท็จในทุกสิ่ง สิ่งนี้อ้างอิงถึงเรื่องราวของความรู้นี้ ลูกเข้าใจว่าก่อนหน้านี้ลูกทั้งหมดเคยพูดสิ่งที่หลอกลวง แม้แต่ขณะที่ให้ทานและทำบุญ ฯลฯ ลูกเฝ้าแต่ลงบันไดมา ลูกได้ให้แก่ดวงวิญญาณอื่นเท่านั้น ดวงวิญญาณบาปผู้ที่ให้แก่ดวงวิญญาณบาปอื่นจะสามารถกลายเป็นดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ได้อย่างไร? ที่นั่น ไม่มีการให้และรับระหว่างดวงวิญญาณ ที่นี้ผู้คนก็ยึดหลายหมื่นหลายแสนรูปจากกันและกัน ในอาณาจักรของราวันนี้มนุษย์นั้นก็มีประสบการณ์ของความทุกข์ในทุกย่างก้าว เวลานี้ลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกันและมีหลายพันล้านในทุกย่างก้าวของลูก เหล่าเทพนั้นได้กลายเป็นอภิมหาเศรษฐีได้อย่างไร? ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ อย่างแน่นอนที่สวรรค์นั้นเคยคงอยู่ มีสิ่งซบอภของสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่าพวกเขาได้ทำการกระทำใดในชาติเกิดก่อนหน้านี้ของพวกเขาที่พวกเขาได้รับอาณาจักรนั้น นั่นคือโลกใหม่ และดังนั้นก็ไม่มีความคิดที่ไร้ประโยชน์ใดที่นั่น นั่นเรียกว่าเป็นดินแดนแห่งความสุข เป็นเรื่องของ 5000 ปี ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อที่จะมีประสบการณ์ของความสุข เพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ได้มีการคิดค้นวิธีการต่างๆ มากมาย พ่ออธิบายอย่างชัดเจนอย่างยิ่ง: ดินแดนแห่งความสงบคือสถานที่ที่อยู่อาศัยของลูกๆ ดวงวิญญาณนั้นก็เรียกว่าเป็นบ้านที่แสนหวาน เมื่อผู้คนกลับมาจากต่างแดนพวกเขาก็รู้สึกว่าเขา กำลังกลับไปสู่บ้านที่แสนหวานของตน บ้านที่แสนหวานของลูกคือดินแดนแห่งความสงบ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความสงบ ผู้ที่บทบาทของเขานั้นคือบทบาทที่จะมาภายหลังก็จะอยู่ในดินแดนแห่งความสงบเป็นเวลายาวนาน บทบาทของบาปนั้นก็สิ้นมาก ลูกมีบทบาทของนักแสดงเอกหญิงและชายที่จะเล่นในละครนี้ ลูกได้กลายเป็นนายของโลก ไม่มีใครอื่นสามารถมีความสุขเช่นนี้ ไม่มีใครอื่นมีความสุขของสวรรค์ในโชคของพวกเขา เป็นเพียงลูกๆ เท่านั้นที่ได้รับสิ่งนี้ พ่อนั้นพึงพอใจที่ได้เห็นลูกๆ ผู้ที่พูดว่า: บาบ่า ฉันนั้นจะพูดกับท่านเท่านั้น พ่อพูดว่า: ลูกๆ พ่อนั้นพึงพอใจที่ได้เห็นลูก พ่อมาหลังจาก 5000 ปีเพื่อพาลูกกลับไปจากดินแดนของความทุกข์ไปสู่ดินแดนแห่งความสุข เพราะด้วยการนั่งบนกองไฟของตัณหาราคะลูกนั้นก็ได้อุณหภูมิอย่างสมบูรณ์ เวลานี้พ่อต้องไปและพาพวกเขาออกจากป่าช้าของพวกเขา เวลานี้ดวงวิญญาณทั้งหมดนั้นคงอยู่ที่นี้ พวกเขาทั้งหมดต้องได้รับการชำระล้างให้บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: ลูกๆ เพียงแต่เก็บสัทกุญแจเท่านั้นไว้ในสติปัญญาของลูกและลืมทุกคนอื่น รักษาสายใยของลูกกับผู้เดียวเท่านั้น ลูกเคยพูดว่า: เมื่อท่านมาพวกเราจะเป็นของท่านเท่านั้นและไม่มีใครอื่น พวกเราจะทำตามคำแนะนำของท่านเท่านั้นและกลับมาสูงส่ง ผู้คนที่ร้องเพลง: พระเจ้านั้นสูงสุดเหนือสิ่งใดและคำสอนของท่านก็สูงสุดเหนือสิ่งใด พ่อพูดว่า: ความรู้ที่พ่อให้ลูกจะหายไปภายหลังพวกเขาพูดว่าคัมภีร์ของหนทางบคิตินั้นได้คงอยู่มาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของเวลาและราวันก็ได้คงอยู่มาตั้งแต่เวลานั้นด้วยเช่นกันถามพวกเขา: เป็นเวลายาวนานเพียงไรที่ท่านนั้นเคยเผาราววัน และเหตุใดท่านจึงได้เผาเขา? พวกเขาไม่รู้สิ่งใด เพราะพวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนี้ พวกเขาจึงเฉลิมฉลองด้วยความโอฬารตระการตาอย่างมาก พวกเขาเชื่อเชิญแขกมากมายเมื่อพวกเขาได้ทำพิธีเผาราววัน พวกเขาไม่สามารถจะเข้าใจว่าพวกเขาได้สร้างหุ่นจำลองของราวันมาตั้งแต่เมื่อใด แต่ละวันที่ผ่านไปพวกเขาก็ทำหุ่นจำลองที่ใหญ่ขึ้นใหญ่ขึ้น พวกเขาพูดว่าสิ่งนั้นได้คงอยู่มาตั้งแต่ตอนเวลาเริ่มต้น อย่างไรก็ตามสิ่งนั้นเป็นไปได้เป็นเวลายาวนานเพียงใดเล่าที่พวกเขาจะเฝ้าแต่เผาราววัน? ลูกเข้าใจว่ามีเวลาเหลืออยู่เพียงเล็กน้อย และอาณาจักรของเขาก็จะไม่คงอยู่ภายหลังจากนั้น พ่อพูดว่า: ราวันนี้คือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกต้องเอาชนะเขา มีสิ่งที่แตกต่างกันอยู่มากมายในสติปัญญาของมนุษย์ ลูกรู้ว่าทุกสิ่งที่ได้คงอยู่มาในละครนี้ได้ถูกกำหนดไว้แล้วในแต่ละวินาทีที่ผ่านมา ลูกสามารถคิดคำนวณบทบาททั้งหมดที่ลูกเคยเล่นมาว่าเป็นเวลาที่ชั่วโม่ง กี่ปี และกี่เดือน ความรู้ทั้งหมดนี้ควรจะอยู่ในสติปัญญาของลูก บาบ่าอธิบายทั้งหมดนี้แก่ลูก พ่อพูดว่า: พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกเรียกหาพ่อให้มาและชำระล้างลูกให้บริสุทธิ์ โลกที่บริสุทธิ์คือดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข เวลานี้ทั้งหมดนั้นไม่บริสุทธิ์ เฝ้าแต่พูดเสมอว่า: บาบ่า บาบ่า อย่าได้ลืมสิ่งนี้และลูกนั้นก็จะต้องจำชีพบบาบ่าเสมอ นี่คือนิยามของเรา ก่อนอื่นก็มีบาปที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ด้วยการพูดคำว่า “บาบ่า” ลูกก็มีประสบการณ์ของความสุขของมรดกของลูก ลูกนั้นจะไม่มีความคิดเช่นนั้นด้วยการเพียงแต่ใช้คำว่า “ภควัน” หรือ “อิศวร” บอกทุกคนว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังอธิบายผ่านบราห์มา นี่คือนิยามของท่าน ท่านพูดผ่านผู้นี้: พ่อทำให้ลูกๆ กลายเป็นเทพ ความรู้ทั้งหมดบรรจุอยู่ในเข็ม

เครื่องหมาย (badge) นี้ ในเวลาสุดท้ายลูกจะจดจำสิ่งนี้เท่านั้น - ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ลูกจะสัมผัสดินแดนของความทุกข์ ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าทุกคนนั้นจะมาภายหลังตามลำดับกันไปในเวลาของตนเอง มีอิสลาม คริสเตียน และชาวพุทธ ฯลฯ อยู่มากมาย มีภาษาอยู่มากมาย ในตอนเริ่มต้นนั้นเคยมีเพียงศาสนาเดียวเท่านั้น ศาสนาอื่นๆ มากมายได้ปรากฏขึ้นมาในเวลานี้ สงครามมากมายได้เกิดขึ้น ทุกคนนั้นกำลังรบรา เพราะพวกเขาเหล่านั้นได้กลายเป็นลูกกำพร้า เวลาที่พ่อพูดว่า: ไม่มีใครสามารถขโมยอาณาจักรที่พ่อให้แก่ลูกไปจากลูกได้ พ่อได้ให้มรดกแห่งสวรรค์ของลูกแก่ลูก ซึ่งไม่มีใครสามารถขโมยไปได้ ลูกนั้นต้องคงอยู่อย่างไม่สั่นคลอนและมั่นคง พายุของมายานั้นจะมาอย่างแน่นอน ผู้ที่ไปล่าหนาก็จะมีประสบการณ์ของทุกสิ่งก่อน ความเจ็บป่วยทั้งหมด ฯลฯ ต้องจบสิ้นลงตลอดไป เหตุนี้เองลูกไม่ควรที่จะหวาดกลัวที่จะชำระสะสางบัญชีกรรมของลูก หรือเมื่อความเจ็บป่วยของลูกเพิ่มพูนขึ้น ฯลฯ ทั้งหมดนี้จะมาถึงจุดสุดท้าย และแล้วภายหลังไม่มีสิ่งใดเหล่านี้ที่จะหลงเหลืออยู่ สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดนั้นจะประทุขึ้นในเวลานี้ มายานั้นก็จะแม้กระทั่งทำให้ผู้ที่แก่ชราเป็นวัยรุ่นอีกครั้ง เมื่อผู้ชายนั้นเข้าสู่สภาพของการปลดเกษียณ ก็ไม่มีผู้หญิงที่นั่น ชันยาสีเองก็ไปและอยู่ในป่า ไม่ได้มีผู้หญิงที่นั่นด้วยเช่นกัน พวกเขาไม่ได้มองดูใคร พวกเขาเพียงแต่รับทานของตนและจากไป ก่อนหน้านั้นพวกเขาจะไม่แม้กระทั่งมองดูในทิศทางที่ผู้หญิงอยู่ พวกเขาคิดว่าสติปัญญาของพวกเขาจะถูกดูดิ่งไปอย่างแน่นอน แม้แต่ในความสัมพันธ์ของความเป็นพี่น้องหญิงชาย สติปัญญานั้นก็ถูกดิ่ง เหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า: จะมีสายตาของความเป็นพี่น้อง อย่าได้แม้กระทั่งคิดถึงชื่อของร่างกาย นั่นคือจุดหมายปลายทางที่สูงมาก ลูกต้องไปสู่ยอดสูงสุด อาณาจักรนี้กำลังมีการก่อตั้งขึ้น เป็นสิ่งที่ใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกพูดว่า: พวกเราจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ พ่อพูดว่า: ทำตามศรัทธาและกลายเป็นเช่นนั้น พายุของมายาจะมาแต่ลูกต้องไม่ทำอะไรที่เป็นบาปด้วยอวัยวะทางร่างกายของลูก ถึงอย่างไรผู้คนนั้นก็ล้มละลาย ไม่ใช่เพราะลูกนั้นได้เข้ามาสู่ความรู้ที่ลูกนั้นล้มละลายสิ่งต่างๆ เหล่านี้เฝ้าแต่เกิดขึ้น พ่อพูดว่า: พ่อได้มาเพื่อทำให้ลูกนั้นบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ บางครั้งบ้างก็ทำงานรับใช้ที่ดี และอธิบายความรู้ให้แก่ผู้อื่น และพวกเขานั้นก็ล้มละลาย อย่างไรก็ตามมายานั้นเต็มไปด้วยพลังอย่างยิ่ง แม้แต่ผู้ที่ดีมากนั้นก็พลาดพลัง พ่อหนึ่งท่านและอธิบาย: ลูกๆ ผู้ที่ทำงานรับใช้ของพ่อคือผู้ที่พ่อรัก พวกเขาให้ความสุขแก่ผู้คนมากมายและดังนั้นพ่อก็เฝ้าแต่จดจำลูกๆ เหล่านี้ อัจจะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้ติดกับในรูปและนามของใครและประณามชื่อของวงศ์สกุล อย่าได้ถูกหลอกลวงโดยมายาและสร้างความทุกข์แก่กันและกัน ประกาศสิทธิในมรดกของพลังของลูกจากพ่อ
2. ปลุกฝังสันสการ์ของการคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอที่นี่ ในเวลานี้อะไรได้มีปฏิสัมพันธ์ใดกับดวงวิญญาณที่เป็นบาป อย่าได้หวาดกลัวความเจ็บป่วย ฯลฯ ชำระสะสางบัญชีกรรมทั้งหมดของลูกในเวลา

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่มีชัยชนะเหนือมายาโดยการใช้พลังของการหยั่งรู้ กลับมาละวางจากธรรมชาติและสันสการ์เก่าของลูก ธรรมชาติและสันสการ์ของร่างเก่าของลูกแข็งแกร่งมากและพวกเขากลับมาเป็นอุปสรรคที่ใหญ่โตในการกลับมามีชนะเหนือมายาของลูก ถึงแม้ว่ารูปของงูของธรรมชาติและสันสการ์ของลูกจบสิ้น แต่รอยเส้นยังเหลืออยู่และหลอกลวงลูกครั้งแล้วครั้งเล่าเมื่อเวลามาถึง หลายครั้งที่ลูกตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของมายามากจนกระทั่งลูกไม่ได้พิจารณาว่าสิ่งผิดเป็นสิ่งที่ผิด เพราะลูกตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของสิ่งนั้น ดังนั้นจงตรวจสอบ และโดยการใช้พลังของการหยั่งรู้ กลับมาละวางจากธรรมชาติและสันสการ์เก่าที่ซ่อนอยู่ เพราะเพียงเมื่อนั้นที่ลูกจะมีชัยชนะเหนือมายา

คติพจน์: ฝึกฝนการอยู่อย่างปราศจากร่าง การฝึกฝนนี้จะสามารถทำให้ลูกสอบผ่านข้อสอบของ “ทันทีทันใด” ได้

*** โอม ขานติ ***